

at reise sig nogen Tvivl om, om denne Maade at drive Theatret paa er økonomisk, og det er jo muligt, at ogsaa selve Administrationen engang kan komme saa vidt, at den kan faae Dinene op for, at her maa gjøres Noget. Seg skal ikke komme ind paa Detaillerne; vore Forslag ere stillede for at give vor Fordring om Balance og en mere økonomisk Drift Udtryk, men der er ikke Noget i Veien for, at vi kunne forhandle Sagen til 3die Behandling, dersom den ærede Minister overhovedet vil staa det fast, som Flerallet i denne Sal ønsker, og som jeg antager, at Alle efterhaanden ville komme til at ønske. Seg skal gjøre opmærksom paa, at vi i Aar ere komne til en Underbalance af 162,000 Kr., og naar man lægger andre Ting til, som findes paa Tilleggsbevillingsloven, og enkelte Poster til Theatret, som ere tagne fra andre Budgetter, vil man komme ikke saa lidt høiere op endnu. Men det er utvivlsomt ikke Meningen med det kongelige Theaters Drift, at det i den Grad skal være bygget paa Underbalance, som Tilfældet er nu. Seg tror heller ikke det kan bestrides, at Underbalancen ikke blot skyldes daarlige Tider og tilfældige Omstændigheder, men at den tillige skyldes Driften og Ledelsen af Theatret. Derom vækkes der en stærk Formodning, naar man ser hen til den stadig stigende Underbalance, og der er deri tillige en Opfordring til Administrationen om at gribe ind her og gjen- nem forandrede energiske Foranstaltninger faae gjort Ende paa det nuværende System med det kongelige Theater, som finantiel set er fuldstændig uholdbart. — Vædrings- forslagene under Nr. 72—74 staa i Forbin- delse med Vædringsforslaget Nr. 76. Det angaar Bevillinger til fast Understøttelse og treaarige Understøttelser til Bidsenstabsmænd og Kunstnere. Der har fundet Forhandlinger Sted herom, og de have ført til en For- staaelse med den høitærede Minister om, hvorledes Bevillingerne skulle anlægges; jeg skal derfor ikke komme videre ind herpaa, men blot bemærke, at der i Udvalget har været nogen Tvivl om, hvorvidt man var inde paa den rigtige Vej med Hensyn til Konto VI. A., og man har der efterhaanden samlede om den Anstuelse, at Konto VI. A. 2: Fast Understøttelse, nærmest burde anvendes til saadanne Kunstnere og Bidsenstabs- mænd, som allerede ere i en modnere Alder

og maa siges at have præsteret saa Betyde- ligt, at man kan betragte deres Virksomhed, jeg vil ikke sige som afsluttet, men som fuld- stændig grundmuret og sikret for Fremtiden, hvilket jo svarer til Understøttelsens Karakter som fast, som livsvarig, medens man der- imod fandt det rigtigt, at yngre Forfattere, som endnu kun ere, jeg vil ikke sige i deres Begyndelse, men udober Begyndelsen, endnu i deres Udvikling, burde optages paa den treaarige Understøttelse, der selvfølgelig ikke maa opfattes som en Understøttelse, der nødvendig er indskrænket til 3 Aar, men som vel efter de 3 Aar kan falde bort, men dog i de fleste Tilfælde ikke falder bort. I Henshold dertil har man da foretaget Vædringerne; men jeg skal med det Samme udtale, at der for en enkelt Forfatters Bed- kommende, nemlig Digteren Gjellerup, er gjort Brud paa denne Regel, da han, efter hvad jeg her har udviklet, ikke kan henregnes til de Forfattere, der kunne optages paa Konto VI. A. 2, men maatte henhøre under samme Konto, som de andre Forfattere, om hvilke man har forhandlet med Ministeren, nemlig under VI. A. 3, midlertidige to- og treaarige Understøttelser. Naar man ikke desto mindre har ladet Gjellerups Under- støttelse blive staaende paa VI. A. 2, er det kun begrundet i, at Ministeren havde foreslaaet den der, og man ikke ønskede at foretage en Forandring og stemme den ud, fordi en saadan Udstemning muligvis kunde opfattes som rettet mod den paagjældende Forfatter, en Slags Kritik af Forfatterens Virksomhed, hvad man ikke ønskede at komme ind paa. Paa den anden Side anser jeg det nødvendigt at sige det, fordi man ikke derigjennem, at man lader Gjellerup staa paa VI. A. 2. samtidig med, at der er ført Forhandlinger med Ministeren om en Del andre Forfattere paa Konto VI. A. 3, vil give tilkjende, at man sætter den ene høiere end den anden eller mener, at han er mere værdig til en livsvarig Understøttelse end den anden; tværtimod, Udvalgets Opfat- telse er den, at de høre sammen paa samme Konto, og det er kun en Slags Høflighed, eller hvad skal jeg kalde det, en Hensyns- fuldhed overfor den Paagjældende, der har bevæget os til ikke at stille noget Vædrings- forslag her. Underændringsforslaget under Nr. 80 til Ministerens Forslag angaaende